

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 174. Quæ sint in specia solennitates juris ad licitam & validam rerum ecclesiæ alienationem requisitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

pris & gratis concedenda, ex Barbof. *Juris Eccl.* l. 3. c. 30. n. 15. testetur Reiffenst. *h. t.* n. 48. Ceteri verò casus spectant necessitatem alienationis, ut si res relicta vel comparata, ut alienetur. V. g. pecunia pro emendis bonis immobilibus, Delb. n. 16. Si relicta cum obligatione ea permutandi. Si relicta per modum fideicommissi, ut alteri post certum tempus, vel etiam certa conditione posita sit restituendum, utpote quod elapso tempore, vel posita conditione non est amplius Ecclesie Delb. l. c. à n. 19. Si est indivisum in manu secularis, qui vult rem illam vendere. Delb. n. 22. citans Bordon. *resol.* 27. à n. 3. Si empti cum pacto de retrovendendo; cum retrovenditio non sit rigorose venditio, sed & contractus à priori distinctus, sed rescissio prioris contractus, ut Bordon. l. c. & Redoan. l. c. q. 66. n. 9. quamvis etiam probabiliter, si non probabilius, ut Delb. num. 24. contrarium, & quòd retrovenditio sit propriissime alienatio, & hinc etiam pro retrovenditione exigatur Ludemium, sentiant Menoch. *Tom. 1. conf.* 13. n. 6. Ricc. *decis.* 52. Si sit difficilis recuperationis, vel incerta, & intercedat pactum, quòd laicus emptor eam suis expensis & periculo recuperet. Delb. n. 24. citans Nald. *v. alienatio.* n. 9. & Gavant. *in man. Episcoporum. v. alienatio.* n. 42. De cetero inter casus, in quibus opus non est solennitatibus, numerandum non esse illum, quando constat manifestè alienationem fieri in utilitatem Ecclesie, contra Mullerum dictum est supra. q. ante hanc penult. resp. 4.

Quaest. 174. Quenam sint in specie solennitates juris ad licitam validamque rerum Ecclesie alienationem requisita?

R Esp. sunt sequentes: Prima est, ut precedat tractatus capitularis, seu communis deliberatio Praelati cum Capitulo seu conventu collegialiter congregato, qua auditis & discussis hinc inde rationibus & conditionibus examinetur, num subsistat necessitas vel utilitas, seu justa causa alienandi hanc vel illam rem immobilem, vel mobilem pretiosam, quaeque praereliquis sit alienanda. c. *sine exceptione.* 12. q. 2. *clm.* 6. *h. t. c. 1. § 2. h. t. in 6. c. una. de his quae sunt à Pral.* Gl. *v. tractatu.* Abb. *ibidem* num. 6. Molin. *de just. tr.* 2. d. 468. num. 5. Huic tamen tractatum non requiri in alienationibus temporalibus seu ad tempus, vel ad vitam hominis factis, sed tantum consensum capituli postea subsequentem sufficere, cum Gl. *in c. 1. h. t. in 6. v. perpetuus.* & Franco *ibidem.* num. 3. 15. & 16. ait Pirh. *h. t. num.* 17. Per se autem loquendo, sufficit esse unicum; cum jura de eo faciant mentionem tantum in singulari. Sylv. *v. alienatio.* n. 10. Molin. *cit. d.* 468. Vasq. *l. c. du.* 12. n. 41. Less. *l. c. c. 24. du.* 11. n. 63. & alii, quos citat & sequitur Delb. c. 17. du. 9. *in resol. difficult.* n. 2. Porro in dubio non praesumitur, tractatum illum antecessisse, sed id probari debet, vel de eo constare. Abb. *in c. ea. de his quae sunt à Pral.* num. ult. Pirh. *h. t. num.* 18. Necessarium tamen non est, spectato jure communi, ut de praecedente tractatu fiat speciale instrumentum, sed sufficit in eodem instrumento alienationis de eo fieri mentionem. Pirh. *l. c.* citato Suar. *Tom. 4. de relig. tr.* 8. l. 2. c. 27. num. 8.

contra Rebuff. Quòd si nec de eo mentio fiat, non sufficit in instrumento narrari esse factam alienationem ob necessitatem vel utilitatem Ecclesie. Laym. *d. de reb. eccl. non alien. thes.* 14. Pirh. *l. c.* citatis alis. Secunda est consensus capituli, scilicet Canonicorum, si res alienanda est Ecclesie Cathedralis vel collegiae, religiosorum, si est conventus; clericorum beneficiatorum, si est Ecclesie Parochialis plures beneficiatos habentis, hic consensus qualiter praestari debeat, caeteraque ad eum spectantia satis explicata ad *tit. de his quae sunt à Pral.* Tertia est subscriptio, de qua aequè actum ibi. Quarta est consensus superioris, cujus nomine venit hic, qui ex munere publico praestit Ecclesie, cujus res alienanda. Abb. *in c. nulli h. t. num.* 6. Delb. *l. c. num.* 14. Pirh. *h. t. num.* 32. *in fine.* Quinta solennitas, ut constat ex Extrav. *ambitiosa.* consistit in consensu Apostolico requisito & obtento. circa quas duas solennitates posteriores quia plura examinanda veniunt, de his erunt quaest. seq. Porro posse his solennitatibus juris de consuetudine addi alias, si cederent in utilitatem Ecclesie; non, verò posse per consuetudinem aliquam demi ex expressis. c. *sine exceptione.* sed esse talem consuetudinem invalidam, cum Jo. Aud. & aliis, ait Fagn. *in c. nulli. h. t. n.* 10.

Quaest. 175. Superior hic quotuplex, & quotupliciter illius consensus in alienationem necessarius ab eo praestetur?

R Esp. Superior hic alius est, per quem ei, qui immediatè praestit Ecclesie alicui particulari, confertur potestas alienandi, quàm aliàs caret; eò quòd ejus potestas restricta sit ad actus non tendentes ad rerum distractiones. Qualis in Societate JESU est Praepositus Generalis, à quo superiores locales. V. g. Rectores accipiunt potestatem alienandi quàm aliàs caret, ut patet ex *Constit. Gregorii XIII.* quae incipit: *Apostolica Sedes. edua* 18. Dec. 1576. & talis superioris consensus, utpote in quo fundatur ipsa contrahendi & agendi potentia, absoluit & jure natura necessarius est, utpote ex ejus, & consequenter potentiae defectu provenit nullitas alienationis maxima & insanabilis. Vantius *de nullit. ex defectu juris d.* num. 6. Wiestn. *h. t. num.* 69. Alius est superior, qui est potestatem alienandi non conferat administratori seu Praelato inferiori, utpote de se habenti potentiam alienandi; est tamen & hujus consensus necessarius, non quidem jure naturae, sed positivo tanquam rationem habens merae solennitatis praescriptae, seu etiam conditionis, sine qua non, ut potentia haec in actum validum exeat, alienator res Ecclesie suae. Talis respectu ecclesiarum & monasteriorum non exemptorum est Episcopus in propria diocesi, vel alius Praelatus jurisdictionem quasi episcopalem habens in territorium & populum pleno jure sibi subiectum. item Sede episcopali vacante, capitulum, cum alienationi praestare auctoritatem, non sit actus ordinis, sed jurisdictionis episcopalis, quae residet Sede vacante penes Capitulum juxta c. *his quae. § c. cum olim. de major. & obed.* Pavin. *de off. & potest. Capit. Sed. Vac.* p. 1. q. 10. n. 12. item Vicarius Capituli Sedis Vacantis ex hujus commissione generali;

non